

Repertoriumnummer 2024 /
Datum van uitspraak 14 november 2024
Rolnummer 2023/AB/274
Beslissing waartegen beroep 21/1495/A Nl. arbeidsrechtbank Brussel 18 november 2022

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

arrest

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - andere
tegensprekelijk arrest
definitief

(ik vermoed dat hier opzettelijk “kennisgeving per... werd weggelaten gezien de verdere uitleg)

DELA FRESH BV, ON 0461.980.019, met zetel te 1070 ANDERLECHT, Ropsy Chaudronstraat 55-57,
appellante,
vertegenwoordigd door mr. M K, advocaat te 2800 MECHELEN

tegen

RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING (hierna: “**RVA**”), openbare instelling, ON 0206.737.484, met kantoren te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan 7,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. V J, advocaat te 1502 LEMBEEK

I. De feiten

De relevante feiten werden door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel correct als volgt samengevat op pagina 3 tot en met 6 van het vonnis zodat het arbeidshof deze integraal herneemt:

“Dela Fresh is zowel een groothandelaar als een detailhandelaar in vlees. Zij stelt (naar) haar eigen zeggen een tiental personen te werk en doet daarnaast beroep op uitzendkrachten.

Op zondag 18 juli 2021 werd er in de vennootschap een controle uitgevoerd door de RVA-inspectie. Het proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken van 8 augustus 2021 (BR.069.I4.002206.21) bevat de volgende uiteenzetting van de feiten (letterlijk citaat, inclusief taalfouten):

*“Op 18 juli 2021 om 15.30 uur kwam ik tussenbeide in het etablissement samen met mijn collega’s van RVA, ANZALONE SILVANA en STERKENDRIES STAN en merkte dit op:
Er zijn acht mensen aan het werk*

- *DE W F, wie is zelfstandig en overgenomen in de BVBA.*
- *D M, wie werkt er in het bedrijf sinds meer dan een jaar, hij werkt interim bij ACTIEF INTERIM en is opgenomen in zijn DIMONA.*
- *S V, wie werkt er in het bedrijf, zij werkt interim bij ACTIEF INTERIM en is opgenomen in zijn DIMONA.*

- *R F-C, die al zes jaar in het bedrijf houwer is, wordt overgenomen in DIMONA.*
- *P E, ze werkt in de winkel als verkoopster en is niet opgenomen in DIMONA*
- *DE L E, zij werkt in de administratie van het bedrijf en is niet opgenomen in Dimona, ze was zelfstandig, maar nu ze gepensioneerd is, is ze niet opgenomen in DIMONA noch als zelfstandig.*

Daarnaast waren er twee mensen aan het werk als beenhouwer in het bedrijf en vluchtten toen we aankwamen, deze mensen konden niet worden geïdentificeerd. Ik had ze desondanks om hun identiteitsbewijs gevraagd en het doel van ons bezoek gezegd voordat ze vluchtten.”

Op 08.11.2021 voer (in het pv staat “ik”) in de DIMONA-controles uit en merk op dat noch P E noch DE L E daar voor het bedrijf zijn geregistreerd.”

Er werden twee inbreuken weerhouden, namelijk een gebrek aan tijdige DIMONA-melding met betrekking tot vier personen (strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1° Sociaal Strafwetboek) en verhindering van het toezicht met betrekking tot de twee niet-geïdentificeerde personen (strafbaar gesteld door artikel 209 Sociaal Strafwetboek).

De RVA verstuurde een brief op 7 oktober 2021 aan Dela Fresch (in het vonnis staat “Fresh”) met de volgende inhoud (letterlijk citaat, inclusief alle taal- en andere fouten):

“Naar aanleiding van een onderzoek van onze diensten blijkt dat uw bedrijf onterecht heeft gebruik gemaakt van Tijdelijke Werkloosheid Overmacht Corona.

Naar aanleiding van een controle op 11.08.2021 heeft onze sociaal-controleur vastgesteld dat u interim-werknemers en personen aan het werk stelt die niet aangegeven zijn in DMFA. En dit terwijl enkele van deze werknemers tijdelijke werkloosheid wegens overmacht corona genoten. Dit is principieel tegengesteld aan de reglementering.

Bijgevolg is er ook gen (in het vonnis staat “geen”) geldige schorsing wat betreft de uitvoering van de arbeidswetten m.b.t. artikel 26 van de wet van 03/07/1978.

Overmacht is een onverwacht gebeuren en gebeurt buiten de wil van beide partijen en zorgt ervoor dat het uitvoeren van het werk volgens het arbeidscontract op dat moment niet mogelijk is.

Ik deel u dan ook mee dat tijdelijke werkloosheid door overmacht niet wordt aanvaard voor de periode van 15.03.2020 tot 10.08.2021 en dat de uitkeringen die uw werknemer voor deze periode heeft ontvangen, door onze diensten zullen worden teruggevorderd.

Deze beslissing geldt (sic) voor de hierbij vermelde werknemer(s):

F T

Vanaf 17.03.2020 tot 12.06.2021

F-C R

Vanaf 18.03.2020 tot 30.06.2021

R VAN H

Vanaf 16.03.2020 tot 25.06.2021

E DE L

Vanaf 15.03.2020 tot 31.05.2021

F B

Vanaf 17.03.2020 tot 10.08.2021

M C

Vanaf 18.03.2020 tot 31.05.2021

R S

De 30 en 31.10.2020

K W

Vanaf 16.03.2020 tot 28.05.2021

O S S

Vanaf 24.03.2020 tot 15.07.2021

De werkgever is verplicht om de hierboven vermelde werknemer(s) te betalen voor de aantal dagen die door onze diensten worden teruggevorderd.

- *Deze beslissing baseert zicht op het Koninklijk Besluit van 25/11/1991 – Werkloosheidsreglementering, artikels 44 en 45- betreffende de ongewilde ontzegging van werk en vergoeding alsook het artikel 169 Terugvordering van de vergoedingen.*
 - *Wetsartikel 26 van 03/07/1978 betreffende de arbeidscontracten*
 - *Wetsartikel 27 2de A, 44, 46, 106, 142, 144, 146 en 169 van het Koninklijk Besluit van 25/011/1911 betreffende de Werkloosheidsreglementering.”*

Op 14 oktober 2021 heeft de advocaat van de vennootschap een brief gericht aan de RVA waarbij hij de RVA er attent op heeft gemaakt dat er geen controle heeft plaatsgevonden op 11 augustus 2021.

Op 27 oktober 2021 verstuurde de RVA een e-mail aan de advocaat van de vennootschap met als bijlage een “gecorrigeerde brief”. Deze brief heeft dezelfde inhoud als de brief van 7 oktober 2021, behoudens dat:

- Er “errata brief van 7.10.2021” werd toegevoegd

- Er gecorrigeerd werd dat de beslissing werd getroffen “naar aanleiding van een controle op 18.7.2021 (i.p.v. op 11.8.2021)
- Er bijkomend werd verwezen naar “PJ.BR.069.I4.002206.21.”

Op 3 november 2021 heeft de advocaat van de vennootschap een brief gericht aan de RVA met drie bijkomende vragen, waarop de RVA niet meer geantwoord heeft.

Op 23 december 2021 heeft Dela Fresh het gedinginleidend verzoekschrift neergelegd.

Op 30 september 2022 heeft de FOD WASO een administratieve geldboete opgelegd aan de vennootschap van 7.200 euro omdat de vennootschap op 18 juli 2021 drie personen had tewerkgesteld zonder dat zij voorafgaandelijk aan DIMONA gemeld waren. De inbreuk werd zonder gevolg gelaten ten aanzien van E D omdat het bestaan van een arbeidsrelatie onvoldoende aangetoond was. De FOD WASO oordeelde ook dat het onvoldoende aangetoond werd dat de vennootschap het toezicht had belemmerd.”

II. Het bestreden vonnis

De zaak die Dela Fresh op 23 december 2021 bij de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel aanhangig had gemaakt, werd daar ingeschreven onder het rolnummer AR 21/1495/A.

Dela Fresh vorderde voor de arbeidsrechtbank (zie conclusie neergelegd op 4 juli 2022):

“1. In hoofdorde

De vordering van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens de bestreden beslissing(en) van 7.10.2021/27.10.2021 met referte 921/16/JLI (uw ref. 921/21/2021/10538) volledig nietig te verklaren en te zeggen voor recht dat er geen rechtsgevolgen voor concludante uit zullen voortvloeien.

2. In ondergeschikte orde

Te zeggen voor recht dat, alvorens te oordelen over de bestreden beslissingen als hoger, er een definitieve beslissing dient te zijn over het al dan niet bestaan van inbreuken die worden vermeld (maar betwist zijn) in het p.v. met nummer BR.069.I4.002206.21.

De zaak te dien einde sine die uit te stellen.

3. In meer ondergeschikte orde

Te zeggen voor recht dat conluante in geen geval gehouden is werknemers te betalen voor de dagen werkloosheidsuitkeringen die de RVA zou terug vorderen van de 9 werknemers vermeld in de beslissingen gedateerd 7.10.2021 en 27.10.2021 minstens de zaak naar de rol te versturen tot er in de procedures met de werknemers een definitieve uitspraak is.

De R.V.A. te veroordelen tot de gerechtskosten, tot op heden in hoofde van conluante begroot op de rechtsplegingsvergoeding t.b.v. 1.560,00 euro.”

Op 18 november 2022 sprak de arbeidsrechtbank in deze zaak een vonnis uit waarvan het onderdeel “5 BESLISSING” als volgt luidt:

“Na eensluidend mondeling advies van V. MAROCCHI, substituut-arbeidsauditeur, beslist de rechtbank in eerste aanleg en op tegenspraak wat volgt.

De vordering van Dela Fresh BV is ontvankelijk.

De vordering is reeds gegrond in de hierna bepaalde mate.

De rechtbank vernietigt de bestreden beslissing van de RVA van 7 oktober 2021, zoals verbeterd door de beslissing van 27 oktober 2021, voor wat betreft de periode van 15 maart 2020 tot en met 12 juli 2020.

Vooraleer verder recht te spreken met betrekking tot de periode van 13 juli 2020 tot 10 augustus 2022, beveelt de rechtbank overeenkomstig artikel 774 Ger.W., de heropening van de debatten teneinde Dela Fresh BV toe te laten het bewijs te leveren waarvan sprake in randnummer 15, rekening houdende met de hierboven aangenomen beoordeling die gezag van gewijsde heeft.

De rechtbank stelt volgende conclusietermijnen vast en zegt dat partijen hun conclusies dienen neer te leggen en over te maken uiterlijk op de hieronder vermelde data:

- conclusie voor Dela Fresh: 20 januari 2023*
- conclusie voor de RVA: 20 maart 2023.*

De rechtbank stelt de zaak voor verdere behandeling vast op de openbare terechtzitting van de vijfde kamer op 12 mei 2023 om 9u30 voor een pleitduur van 30 minuten (zaal 0.5 - Poelaertplein 3, bus 4 te 1000 Brussel).

De stukken moeten ten laatste 15 dagen voor de rechtsdag ter griffie neergelegd worden.

De rechtbank houdt de beslissing over de gerechtskosten aan.”

III. De vorderingen in hoger beroep

Met een verzoekschrift dat op 11 april 2023 op de griffie van het arbeidshof te Brussel werd ontvangen, tekende Dela Fresh beperkt hoger beroep aan tegen dit vonnis (zie p. 11 van het verzoekschrift hoger beroep waarin uitdrukkelijk vermeld wordt: “Appellante kan zich **deels** niet vinden in dit vonnis en tekent bij deze **beperkt** hoger beroep aan.”)

In het verzoekschrift hoger beroep formuleerde Dela Fresh haar vordering in graad van beroep als volgt:

“Het bij middel van huidig verzoekschrift ingesteld beperkt hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens te zeggen voor recht dat appellante geen verantwoording dient af te leggen m.b.t. eventueel ten onrechte:

- *uitbetaalde Corona-uitkeringen over de periode van 13.07.2020 tot 10.8.2021 met uitzondering van eventueel betaalde Corona-uitkeringen op 18.7.2021*
- *door de R.V.A. uitbetaalde Corona-uitkeringen over de periode van 11.8.2021 tot 10.8.2022*

Geïntimeerde bovendien te veroordelen tot de kosten van beide aanleggen, rechtsplegingsvergoedingen eerste aanleg en hoger beroep inbegrepen.”

In de conclusie die op 22 september 2023 werd neergelegd, formuleerde Dela Fresh de vordering die zij in graad van beroep stelt als volgt:

“Het beperkt hoger beroep van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens te zeggen voor recht :

A. Over de periode van 13.7.2020 tot 10.8.2021 met uitzondering van eventueel betaalde Corona uitkeringen op 18.7.2021.

- *In hoofddorde*

Te zeggen voor recht dat concludante geen verantwoording dient af te leggen.

- *In ondergeschikte orde*

De aangepaste vordering van concludante ontvankelijk en gegrond te verklaren en te zeggen voor recht dat concludante over de periode van 13.7.2020 tot 10.8.2021 niet

gehouden is enig loon uit te betalen in verband met beweerdelijk ten onrechte bekomen corona-uitkeringen door :

- R S (bediende)*
- C M (bediende)*
- Van H R (chauffeur)*
- de arbeiders (F T, F C-R, E De L, F B, K W en O S S)*

B. Verder te zeggen voor recht dat concludante geen verantwoording dient af te leggen over eventueel door de RVA uitbetaalde Corona uitkeringen over de periode van 1.8.2021 tot 10.8.2022.

C. Over de dag van 18.7.2021

Voor zover het Hof van oordeel zou zijn dat er daarover dient geoordeeld te worden in graad van beroep, vast te stellen dat de RVA zelf erkent dat er geen melding was van enige tijdelijke werkloosheid op 18.7.2021 en er dus geen oneigenlijk gebruik kan zijn.

De RVA te veroordelen tot de gerechtskosten in eerste aanleg en in graad van beroep, in hoofde van concludante begroot op :

- rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg : 4.200,00 euro*
- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep : 4.200,00 euro”*

IV. De procedure voor het arbeidshof

De partijen hebben gepleit op de openbare zitting van 12 september 2024, waarna de debatten werden gesloten. Mevrouw N Van den B, Advocaat-generaal, heeft vervolgens op deze zitting een mondeling advies gegeven, waarop door geen van de beide partijen nog gerepliceerd werd. De zaak werd daarna in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 10 oktober 2024. De uitspraak werd vervolgens verdaagd naar 14 november 2024.

Het hof heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder:

- het bestreden vonnis;
- het verzoekschrift hoger beroep, ontvangen op de griffie van dit hof op 11 april 2023;
- de laatste (tevens enige) conclusie die door elk van de beide partijen werd neergelegd (22 september 2023 voor Dela Fresh en 24 juli 2023 voor de RVA);
- de stukken neergelegd namens de beide partijen.

Het hof heeft toepassing gemaakt van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

V. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

V.1. Is het hoger beroep van Dela Fresh laattijdig?

De RVA voert, met verwijzing naar art. 792, 2de lid Ger.W. en art. 1051, lid 1 Ger.W., aan dat het hoger beroep van Dela Fresh laattijdig is. Het vonnis van 18 november 2022 werd immers per gerechtsbrief van 24 november 2022 aan de partijen ter kennis gebracht en Dela Fresh tekende pas op 11 april 2023 hoger beroep aan, wat ruim buiten de periode van één maand na de kennisgeving van het vonnis is.

Dela Fresh werpt hiertegen op dat art. 792 Ger.W. verwijst naar art. 704 §2 Ger.W. en dat dit laatste niet verwijst naar een procedure zoals hangende tussen de huidige partijen. Bijgevolg is het hoger beroep wel tijdig.

Beoordeling door het arbeidshof:

Overeenkomstig art. 1051 Ger.W. bedraagt de termijn om hoger beroep aan te tekenen tegen een vonnis, één maand, te rekenen vanaf “*de betekening van het vonnis*” of “*de kennisgeving ervan overeenkomstig art. 792, tweede en derde lid Ger.W.*”. De kennisgeving is van toepassing voor “*de zaken opgesomd in art. 704 §2*”. Dit zijn de zaken die worden opgesomd in de volgende artikelen van het Gerechtelijk Wetboek: “*de artikelen 508/16, 579, 6°, 579, 7°, 580, 2°, 3°, 6°, 7°, 8°, 9°, 10° en 11°, 581, 2°, 582, 1° en 2° en 583*”. Deze artikelen betreffen materies waarvoor de arbeidsrechtbank bevoegd is. Overeenkomstig art. 792, tweede lid Ger.W. wordt voor dergelijke zaken het vonnis binnen de acht dagen bij gerechtsbrief ter kennis gebracht van de partijen.

Daarbij moet opmerkt worden dat niet alle artikelen of onderdelen van artikelen die materies betreffen waarvoor de arbeidsrechtbank bevoegd is in de opsomming in art. 704 §2 Ger.W. zijn opgenomen. Zo is het art. 580, 1° Ger.W. niet opgenomen, daar waar het art. 580, 2° Ger.W. wel opgenomen is.

Art. 580, 1° en 2° Ger.W. bepalen het volgende:

“De arbeidsrechtbank neemt kennis:

1° van geschillen betreffende de verplichtingen van de werkgevers en van de personen die met hen hoofdelijk aansprakelijk zijn gesteld voor de betaling van de bijdragen, opgelegd door de wetgeving inzake sociale zekerheid, gezinsbijslag werkloosheid, verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, rust- en overlevingspensioen, jaarlijkse vakantie, bestaanszekerheid, sluiting van ondernemingen en door de verordeningen waarbij sociale voordelen aan de werknemers en leerlingen worden toegekend;

2° van geschillen betreffende de rechten en verplichtingen van werknemers en leerlingen en hun rechtverkrijgenden, welke voortvloeien uit de wetten en verordeningen bedoeld onder 1°” (onderlijning en nadruk door het arbeidshof)

In het vonnis van de arbeidsrechtbank van 18 november 2022 wordt voor de materiële bevoegdheid van de arbeidsrechtbank verwezen naar art. 580, 2° Ger.W.

Zoals ook aangegeven werd door mevrouw de Advocaat-generaal op de zitting van 12 september 2024, is er in deze evenwel geen sprake van een geschil inzake de rechten van werknemers. Het gaat hier integendeel over een geschil betreffende de verplichtingen die rusten op een werkgever ingevolge de wetgeving inzake werkloosheid. De RVA besloot immers via beslissingen van 7 oktober 2021 en 27 oktober 2021 tot een oneigenlijk gebruik van het stelsel van tijdelijke werkloosheid overmacht wegens corona door Dela Fresh en het zijn die beslissingen die Dela Fresh voor de arbeidsrechtbank aanvecht. Het betreft dus een geschil zoals bedoeld in art. 580, 1° Ger.W.

Aangezien art. 580, 1° Ger.W. niet wordt opgesomd in art. 704 §2 Ger.W. is er voor een vonnis in die materie ook geen sprake van enige kennisgeving overeenkomstig art. 792, tweede en derde lid Ger.W. Deze kennisgeving geldt immers enkel voor de zaken die worden opgesomd in art. 704 §2 Ger.W.

Het overmaken van het vonnis van 18 november 2022 door de arbeidsrechtbank aan de partijen heeft zodoende geen enkele impact voor wat betreft het ingaan van de beroepstermijn.

Uit niets blijkt dat de RVA het vonnis heeft laten betekenen aan Dela Fresh. Zodoende is er ook geen sprake van een betekening waardoor de beroepstermijn desgevallend zou kunnen ingaan.

Aldus moet besloten worden dat het hoger beroep van Dela Fresh alleszins niet laattijdig is.

V.2. Kan er reeds hoger beroep aangetekend worden tegen het tussenvonnis van 18 november 2022?

Mevrouw de Advocaat-generaal verwees in haar advies op de zitting van 12 september 2024 naar art. 1050 en 1055 Ger.W. en opperde op basis daarvan dat het hoger beroep van Dela Fresh mogelijk niet ontvankelijk is. Het betreft immers een beperkt hoger beroep en er werd door de RVA ook geen incidenteel beroep aangetekend.

De partijen kregen op de zitting van 12 september 2024 de gelegenheid om hieromtrent standpunt in te nemen.

Beoordeling door het arbeidshof:

De artikelen 1050 en 1055 Ger.W. waarnaar mevrouw de Advocaat-generaal verwees, bepalen:

- art. 1050 Ger.W.:

“In alle zaken kan hoger beroep worden ingesteld zodra het vonnis is uitgesproken, zelfs al is dit een verstekvonnis.

Tegen een beslissing inzake bevoegdheid of, tenzij de rechter ambtshalve of op verzoek van een van de partijen anders bepaalt, een beslissing alvorens recht te doen kan slechts hoger beroep worden ingesteld samen met het hoger beroep tegen het eindvonnis.”

- art. 1055 Ger.W.:

“Tegen ieder vonnis alvorens recht te doen of tegen ieder vonnis inzake bevoegdheid, zelfs al is het zonder voorbehoud ten uitvoer gelegd, kan hoger beroep worden ingesteld tegelijkertijd als tegen het eindvonnis.”

Het betreft hier regels inzake de ontvankelijkheid van het hoger beroep. Deze regels zijn van openbare orde. De partijen kunnen er niet van afwijken en de rechter in graad van beroep moet ambtshalve toetsen aan regels die de openbare orde raken.

Voor een correct begrip van deze bepalingen moet ook rekening gehouden worden met art. 19, 1ste en 3de lid Ger.W. die het volgende bepalen:

“Het vonnis is een eindvonnis inzover daarmee de rechtsmacht van de rechter over een geschilpunt uitgeput is, behoudens de rechtsmiddelen bij de wet bepaald.

[...]

Alvorens recht te doen, kan de rechter, in elke stand van de rechtspleging, een voorafgaande maatregel bevelen om de vordering te onderzoeken of een tussengeschied te regelen dat betrekking heeft op een dergelijke maatregel, dan wel de toestand van de partijen voorlopig te regelen. [...]

Met “eindvonnis” in de zin van art. 19, 1ste lid Ger.W. en art. 1050 Ger.W. doelt de wetgever op een eindbeslissing waarmee de rechter een geschilpunt definitief beslecht, zodat hij zijn rechtsmacht over dat punt uitput (zie en vgl. Cass. 16 september 2022, C.21.0405.N, <https://juportal.be>). Tegen een dergelijke eindbeslissing kan onmiddellijk hoger beroep aangetekend worden. Het is daarbij niet vereist dat het gehele geschil is beëindigd. (zie en vgl. K. VAN ZUMMEREN en M. DE RUYSSCHER, “Vonnissen vatbaar voor hoger beroep (commentaar bij artikel 1050 Ger.W.)”, *OGR – Afl. 129* (19 oktober 2023), Wolters Kluwer, Ger.W. ART. 1050-1 t.e.m. Ger.W. ART. 1050-10, p. 124, randnr. 4)

Een “beslissing alvorens recht te doen” is overeenkomstig art. 19, 3de lid Ger.W. een beslissing waarmee een voorafgaande maatregel wordt bevolen om de vordering te onderzoeken, een tussengeschied in verband met dergelijke maatregel geregeld wordt of de toestand van de partijen voorlopig geregeld wordt. Een ambtshalve beslissing door de rechtbank tot heropening van de debatten (art. 774 Ger.W.) wordt ook beschouwd als een beslissing alvorens recht te doen (zie en vgl. T. DE JAEGER, “Heropening van de debatten onthuld – Een empirisch onderzoek in de burgerlijke beroepsrechtspleging”, *P&B* 2019, 169 en de verwijzingen opgenomen in voetnoot nr. 31). Tegen dergelijke beslissingen kan niet onmiddellijk na de uitspraak ervan hoger beroep worden aangetekend. Er kan slechts hoger beroep worden ingesteld samen met het hoger beroep tegen een eindbeslissing.

Sommige vonnissen zijn zgn. gemengde vonnissen. Dit betekent dat éénzelfde vonnis zowel een eindbeslissing als een beslissing alvorens recht te doen, bevat. Er wordt algemeen aangenomen dat tegen dergelijke gemengde vonnissen onmiddellijk hoger beroep kan worden ingesteld. Daarbij is het dan wel vereist dat dit hoger beroep zowel slaat op de eindbeslissing als op de beslissing alvorens recht te doen. Het is dus niet mogelijk om enkel onmiddellijk hoger beroep aan te tekenen tegen de beslissing alvorens recht te doen uit het gemengd vonnis (zie en vgl. K. VAN ZUMMEREN en M. DE RUYSSCHER, “Vonnissen vatbaar voor hoger beroep (commentaar bij artikel 1050 Ger.W.)”, *OGR* – Afl. 129 (19 oktober 2023), Wolters Kluwer, Ger.W. ART. 1050-1 t.e.m. Ger.W. ART. 1050-10, p. 130-131, randnr. 13).

Het vonnis dat de arbeidsrechtbank op 18 november 2022 velde, is een gemengd vonnis.

Eenzijds is er een duidelijke eindbeslissing voor wat betreft een gedeelte van de vordering van Dela Fresh. Met name verklaarde de arbeidsrechtbank de vordering van Dela Fresh “*reeds gegrond in de hierna bepaalde mate*”, waarna de arbeidsrechtbank aansluitend besliste: “*De rechtbank vernietigt de bestreden beslissing van de RVA van 7 oktober 2021, zoals verbeterd door de beslissing van 27 oktober 2021, voor wat betreft de periode van 15 maart 2020 tot en met 12 juli 2020.*” Buiten in het beschikkend gedeelte zijn ook elders in het vonnis nog beslissingen terug te vinden die beschouwd moeten worden als eindbeslissingen in de zin dat daarmee een geschilpunt tussen de partijen definitief beslecht wordt. Zoals de beslissing dat de bestreden beslissingen nietig zijn wegens een gebrek aan motivering (waarna de arbeidsrechtbank dan omwille van het openbare orde karakter van de werkloosheidsreglementering de voorgelegde situatie toetst aan deze reglementering). Ook de beslissing van de arbeidsrechtbank om de zaak niet “sine die” uit te stellen zoals Dela Fresh in ondergeschikte orde vroeg, is te beschouwen als een eindbeslissing.

Anderzijds is het evenzeer duidelijk dat over een gedeelte van de vordering door de arbeidsrechtbank nog geen eindbeslissing wordt genomen. Met name schrijft de arbeidsrechtbank zelf “*(v)ooraleer verder recht te spreken met betrekking tot de periode van 13 juli 2020 tot 10 augustus 2022 [....]*”. Het is daarbij voor het arbeidshof duidelijk dat de datum “10 augustus 2022” een materiële vergissing en een verschrijving van de arbeidsrechtbank moet zijn nu de bestreden beslissingen uitdrukkelijk slechts betrekking

hebben op de periode tot 10 augustus 2021. Wat betreft die periode uit de beslissingen van de RVA die door Dela Fresh aangevochten worden voor de arbeidsrechtbank, neemt deze laatste nog geen beslissing, maar worden de debatten heropend teneinde Dela Fresh *“toe te laten het bewijs te leveren waarvan sprake in randnummer 15”*. De arbeidsrechtbank voegt daar weliswaar aan toe *“rekening houdende met de hierboven aangenomen beoordeling die gezag van gewijsde heeft”*, doch dit neemt volgens het arbeidshof niet weg dat er voor wat betreft het onderdeel van de vordering dat betrekking heeft op de periode 13 juli 2020 tot en met 10 augustus 2021 nog geen sprake is van een eindbeslissing waarmee dit geschilpunt tussen de partijen definitief beslecht wordt. Er is hier dus sprake van een beslissing alvorens recht te doen.

Nu het vonnis van 18 november 2022 een gemengd vonnis is, hebben de partijen de mogelijkheid om onmiddellijk in hoger beroep te gaan, doch enkel indien hun hoger beroep hetzij betrekking heeft op een eindbeslissing ervan, hetzij op een eindbeslissing ervan in combinatie met de beslissing alvorens recht te doen. Wanneer hun hoger beroep enkel betrekking heeft op de beslissing alvorens recht te doen, dan is dit in strijd met art. 1050, 2de lid Ger.W. en is dergelijk hoger beroep niet ontvankelijk.

Alleen Dela Fresh tekende hoger beroep aan. Dit hoger beroep is bovendien -zoals door Dela Fresh ook uitdrukkelijk meermaals aangegeven- beperkt. Uit het verzoekschrift hoger beroep en de conclusie die namens Dela Fresh werden neergelegd, blijkt dat dit hoger beroep in feite enkel betrekking heeft op de door de arbeidsrechtbank bevolen heropening van de debatten inzake het bewijs dat Dela Fresh door de arbeidsrechtbank wordt gevraagd te leveren voor wat betreft de periode van 13 juli 2020 tot en met 10 augustus 2022 (in feite 10 augustus 2021). Er wordt door Dela Fresh immers uitdrukkelijk aan het arbeidshof gevraagd om te zeggen voor recht dat Dela Fresh hierover *“geen verantwoording dient af te leggen”*. Dela Fresh tekende dus enkel hoger beroep aan tegen de door de arbeidsrechtbank genomen beslissing alvorens recht te doen.

Zoals blijkt uit hetgeen hierboven werd uiteengezet, is dergelijk hoger beroep niet ontvankelijk.

VI. De beslissing van het arbeidshof

Het hoger beroep van Dela Fresh is niet ontvankelijk.

De zaak wordt terug verwezen naar de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel voor de verdere behandeling van het geschil tussen de partijen.

Dela Fresh wordt als de in het ongelijk gestelde partij in het kader van de huidige procedure in graad van beroep veroordeeld tot de kosten van het hoger beroep, die door het arbeidshof vereffend worden als volgt:

- 1.800,00 euro rechtsplegingsvergoeding die toekomt aan de RVA;

- 24,00 euro bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand (reeds voldaan).

Dit arrest wordt gewezen en ondertekend door:

A G, raadsheer

J B, raadsheer in sociale zaken, werkgever

E D, raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende

Bijgestaan door I M, griffier

I M E D J B A G.

en uitgesproken op de openbare zitting van 14 november 2024 van de 7de kamer waar aanwezig waren:

A G, raadsheer

I M, griffier

I M

A G